

reklama

VII. ročník ankety o nejabsurdnější bankovní poplatek
pro rok 2011

NOMINACE

Spoluzorganizátor ankety pro Slovensko:

hnonline.sk

HONOSPOLEČNÉ NOVINY SLOVENSKO

Organizátor a autor ankety:

reklama

Dvě aktuální krize. Co na to Německo?

Autor: Jan Dvořák | Publikováno: 4.11.2011 | Rubrika: Studie

PNC Bank Accounts
Manage Your Finances with Personal
Banking Solutions from PNC.
PNC.com

Reklamy Google

Situace v Evropě není vůbec růžová – potkávají se zde dvě krize současně. Podle Geralda Celenteho z Global Trends Research Institute se Evropané dopouští stejné chyby, jakou udělaly Spojené státy - příliš dluhu a míří k depresi.

O co že v dnešní době jde?

1. Krize předlužených zemí
2. Systémová krize bankovního sektoru
3. Jak se může zachovat Německo?

Krize předlužených zemí:

Minulou středu byla uzavřena dohoda, že banky odepíší polovinu pohledávek vůči Řecku. Dohodu přivítaly akciové trhy výrazným růstem. Problémy v EU přitom rostou a rostou. Nezapomínejme, že EU je větší ekonomika, než USA. Proto je vývoj v EU tak důležitý pro globální vývoj.

Nemohu se zbavit dojmu, že dojednaný odpis pohledávek (navíc pouze bankami) nebo navýšení záchranného fondu je jen kosmetická úprava pro uklidnění veřejnosti. Obávám se, že problémy jsou řádově větší než nabízené záchranné balíčky či odpisy bank. Navíc se vůbec neřeší podstata problémů.

Prakticky všechny vyspělé země jsou předlužené. A to ještě nebereme u zemí v úvahu tzv. „Unfunded liabilities“, tedy dlouhodobý deficit důchodových účtů (resp. jeho současnou hodnotu apod.). V případě USA se odhady Unfunded liabilities pohybují na úrovni 100 biliónů USD a výše. Členské země EU by podle výpočtu Jagadeesha Gokhale, Senior Fellow z Cato Institute, potřebovaly mít na účtech čtyřnásobek HDP, aby byly schopny dostát budoucím závazkům.

Co by pomohlo nejvíce? Zásadní změna je nutná hlavně v chování zemí.

Země musí začít pracovat s přebytkovými rozpočty, stávající snaha o zmírnění deficitů není dostatečná. Vygenerovaný přebytek by země měly věnovat na splácení dluhů. Bez toho se bude jejich dluh neustále zvyšovat a dříve nebo později se dostanou do dnešní pozice Řecka. Každá splátka dluhu povede k poklesu placených úroků, což za jinak stejných podmínek povede ke zvýšení přebytku a další splátce. Vlastně efekt úroků z úroků opačným směrem.

Bez změny chování zemí (které se zřejmě neobejde bez osekání vládních výdajů a růstu daní) se udržitelného zlepšení situace nedočkáme.

Systémová krize bankovního sektoru:

Nejde jenom o jednu nebo druhou konkrétní banku v problémech. Zde je třeba řešit systémovou krizi bankovního sektoru (nejen evropského, které je první na ráně, ale i bankovního sektoru v USA, Velké Británii a dalších zemích) jako celku. Tyto problémy bank se nedají vyřešit nalitím peněz do stávajícího systému. Pumpování peněz do finančního systému je pouze valení koule před sebou, nic víc. Tento typ krize se musí řešit změnou celého systému

Podle analýzy Grahama Summerse ze společnosti Phoenix Capital Research je evropský bankovní systém jako celek a i většina bank (čest výjimkám) insolventní. Události roku 2008 přirovnává k zahřívacímu kolu před událostmi, které se blíží. Podle něj lze definovat 3 základní okruhy problémů finančního sektoru.

1. Páka, s jakou bankovníci dnes pracuje. Průměr v Evropě je 25:1, ve Spojených státech je tento poměr téměř poloviční (Lehman Brothers měli před krachem poměr 30:1). Toto není dlouhodobě udržitelné, pokles hodnoty aktiv o 4% vymaže celý vlastní kapitál bank. Navíc hodnota řady aktiv je stanovena jen tak odhadem.
2. Celková zadluženost evropského finančního sektoru je více než 23 biliónů USD a pohybuje se tak kolem 150% HDP celé Evropské unie. K tomu si přičtíme zadlužení společností mimo finanční sektor a tento poměr půjde ještě výrazně nahoru. A to nepočítaje mimobilanční položky.
3. Banky mají ve svých rozvahách velké množství dluhů, které budou muset splatit v příštím roce – jde přibližně o 5,5 bil. euro.

Co s tím do budoucna? Až do 80. let minulého století byly finance relativně nudným odvětvím. Vše se změnilo příchodem sekuritizace, ale hlavně pak bouřlivým vývojem na poli derivátů. Podle mě se finanční sektor nevyhne výraznému zvýšení regulace, podobně jako se stalo ve Spojených

státech v 30. letech minulého století. A výsledek?

Je klidně možné, že na banky se za pár let bude pohlížet jako na „utilities“, tedy podobnou optikou jako na elektrárny, vodárny apod., a to včetně aplikovaných regulací. Co o této možnosti soudíte?

Co na to Německo?

Zatím se evropské země snaží vystupovat jednotně, kdyby to nedělali, pošlou euro i akcie ke dnu. Nevěřím však, že tento postup je dlouhodobě udržitelný (např. kancléřka Merkelová horko těžko získává souhlas Bundestagu s další pomocí ve prospěch zemí v problémech). Proto zapomeňme na nějaké spojenectví. Každá země bojuje na své triko. To platí i o zemích eurozóny, i když mají stejnou měnu. A přesně tak své zájmy hájí Německo.

Po druhé světové válce si Německo zakládalo na nízké inflaci a silné marce. Tu potom obětovali na oltář evropské integrace (mimochodem, marka ale i nadále tůstala zákonným platidlem, euro bylo pouze přidáno). Pokud začne ECB skupovat obligace problémových zemí a tisknout peníze (zatím tovpadá, že se ECB tomuto kroku sotva vyhne), zrychlení inflace v eurozóně bude za dveřmi. Domino spojené s krachem Řecka a případně dalších zemí eurozóny hodnotě eura také nepřidá. Německo tak bude stát před otázkou, zda raději slabé a inflaci hrozící euro spravované Evropskou centrální bankou nebo relativně silnou vlastní marku řízenou Bundesbankou. Co myslíte, že Německo zvolí? Osobně jsem přesvědčen, že Německo scénáře o odchodu z eurozóny zpracované má. Jestliže Bundeswehr má zpracované scénáře Peak Oil až po systémovou krizi politického zřízení, tak nevěřím, že by neměli zpracované scénáře návratu k marce včetně všech nezbytných detailů.

Zhruba před měsícem jsem popsal řadu signálů vysílaných Německem, že znovuvvedení marky není zas tak nemožné. V pudu sebezáchovy se Německo může vrátit k „starédobré“ marce. Nemožou to ale oznámit jen tak, byli by označeni za toho, kdo zabil proces evropské integrace. Nešlo by totiž jen o měnovou reformu v rámci jedné „bezvýznamné“ země, jde o měnovou reformu s globálními dopady.

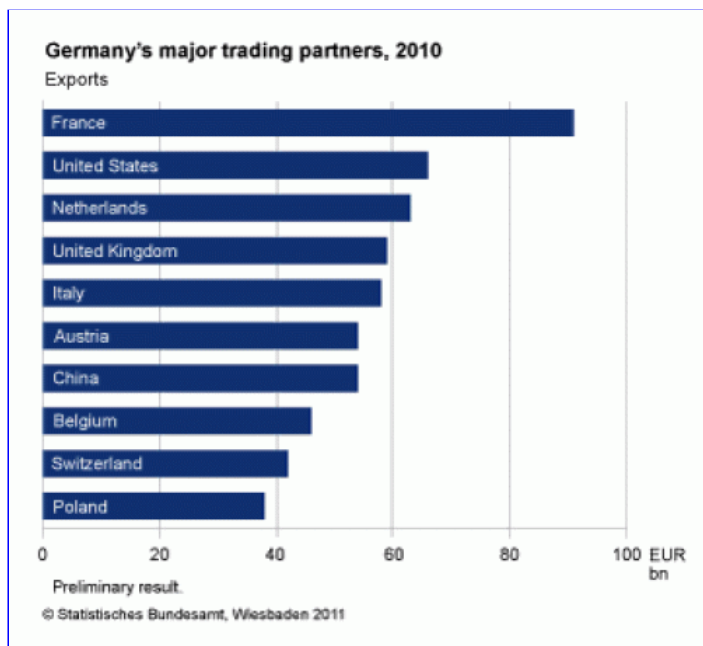
Politické krytí takového kroku musí být dokonale připravené. Podle mě Německo čeká pouze na vhodný okamžik, kdy by znovuzavedení marky oznámilo. Protože takové oznámení nepochybně vyvolá enormní turbulence na všech trzích, přípravy musí být opravdu důkladné. Nejprve musí přijít pořádný „průser“ a jakoby v reakci na něj pak bude Německo moci oznámit návrat k marce. Dřív ne. Podle mě ale na marku nebudeme čekat moc dlouho. Pokud si myslíte, že návrat Německa k marce jsou jen výmysly, doporučuji [následující článek z německé mutace Financial Times](#).

Rozhodl jsem se podívat také na to, zda by něco takového bylo technicky realizovatelné a jak moc by si Německo ublížilo z obchodního hlediska.

Z technického hlediska by to podle mě problém nebyl. Při vzniku eura mělo 1 euro hodnotu 1,95 marky. Takže směrem zpět by se pravděpodobně použil tentýž kurz. Někteří komentátoři tvrdí, že tímto krokem by se Německo dostalo do izolace. To je otázka názoru, Švýcarsko má také svoji měnu, a že by bylo v izolaci, to se říci nedá. Jaká by byla případně hodnota nové marky po nějaké době? Určitě by proti výchozí hodnotě 1,95 marky za euro posílila. O kolik? Klidně o 15-20% v horizontu několika týdnů. Dojde tím k částečnému (avšak pouze dočasnému) zhoršení konkurenceschopnosti německého průmyslu. Dlouhodobě by to mohlo německému průmyslu pomoci.

Co na to jiné země? Největší obavy má zřejmě Francie. O tom, kam se zařadí Francie, rozhodne přístup Německa, které navíc má v držení okolo 90 % francouzských dluhopisů. Odchod samotného Německa z eurozóny by patrně poslal Francii směrem k „prasátkům“.

Pokud se s někým bavím o tom, že by se Německo mohlo vrátit k marce, většinou to odmítají a jako hlavní argument uvádí obchodní výměnu v rámci eurozóny. Podíval jsem se proto na hlavní německé obchodní partnery – data pochází z německého statistického úřadu. Následující graf ukazuje největší exportní trhy Německa v loňském roce. Největší objem exportu směřoval do Francie (91 mld euro), na druhém místě byly USA (66 mld euro) a na třetím Nizozemí (63 mld. euro)

Pokud jde o dovoz, nejvíce se loni do Německa dovezlo z Číny (77 mld euro), na druhém místě bylo Nizozemí (69 mld euro) a na třetím místě Francie (62 mld euro). Mimochodem, Česká republika je 12., pokud jde o německý export a 11., pokud jde o německý import.

Jak je vidět, pokud jde o objem zahraničního obchodu, není kromě Francie a Itálie jih Evropy pro Německo nijak klíčový. Objem obchodu se zeměmi Střední Evropy nijak významně nezaostává – objem zahraničního obchodu s Polskem představuje 2/3 obratu obchodu s Itálií, objem obchodu s Českou republikou je prakticky stejný jako se Španělskem, objem obchodu se Slovenskem je o polovinu větší než objem obchodu s Portugalskem.

Vzhledem k vysokému objemu obchodu s Nizozemskem, Rakouskem, Polskem, Českou republikou, ale třeba i Slovenskem se mi výhledové zavedení „severního eura“ s těmito obchodními partnery (+ třeba Finskem, Lucemburskem apod.) nezdá jako nereálné. Eurozóna by se z pohledu Německa, co se týče objemu obchodu, vlastně zmenšila o 1/3 Itálie a Francii.

Vím, může se zdát divné, že nejdříve Němci opouští euro, aby získali zpět marku, a té se pak obratem dobrovolně zbavují. Ve své podstatě však půjde o ozbavení se problémových zemí. Takto oklikou získá Německo dominanci a kontrolu nad společnou měnou (společnou s co největším množstvím obchodních partnerů).

Pokud toto přijde německým finančníkům jako odpovídající cena za odříznutí problémových zemí, můžeme se dočkat zavedení marky a poté za nějakou dobu uvedení „severního eura“, možná i s výše zmíněnými zeměmi. Samozřejmě, zavedení „severního eura“ nebude nic jednoduchého a realizovatelného v řádu měsíců či pár let. Jde o to, v jakém časovém horizontu Němci nyní uvažují.

Autor je provozovatel serveru proinvestory.cz

Čtěte také:

[Řecko už zase nemá peníze. Co s ním?](#)

[Německo: "Řecko už zbankrotovalo"](#)

[110 miliard je pryč a Řecko krachuje. Přežije euro?](#)

[Klíčová slova: euro eurozóna](#)

reklama

490 čtenářů | 6 komentářů | ★★★★★ |

Novinky e-mailem
Klikněte zde pro nastavení

Jsem na Facebooku

[Twitter](#) [Linkuj](#) [Google](#) [Facebook](#) [Vybrali SME](#)

Vaše hodnocení: ★★★★★
Zde můžete nastavit své hodnocení

Další články od tohoto autora:

[Dvě aktuální krize. Co na to Německo? \(4.11.2011\)](#)

[Více článků od tohoto autora...](#)

Komentáře

[Přidat komentář](#)

[Zobrazit/skrýt komentář](#) | [Zobrazit/skrýt větev](#) | [Zobrazit vše](#) | [Skrýt vše](#)

Re: Dvě aktuální krize. Co na to Německo?

(Kalous, 4.11.2011 5:24:11) [Odpovědět](#)

Klídek - ta finanční a dluhová krize je tak velkého rozsahu že musí být plánovaná, tak ji taky musí někdo kočírovat. Zajímavé že relativně nejvíce zadlužené země kromě nějaké africké Zambie - jsou země velmi bohaté, např. na hraně státního bankrotu je velmi bohatá Kalifornie, obrovský dluh má Japonsko, USA už má dluh více než roční HDP. Ti přece ví co se sluší a patří.

[Zobrazit/skrýt komentář](#) | [Zobrazit/skrýt větev](#) | [Zobrazit vše](#) | [Skrýt vše](#)

Re: Dvě aktuální krize. Co na to Německo?

(lex, 4.11.2011 7:07:44) [Odpovědět](#)

V první řadě je potřeba si uvědomit, že stát by měl být nejvýše postaveným společenským útvarem a jako takový by měl určovat pravidla hry. Vlastní-li někdo tolik prostředků, že může půjčovat státu do té míry, že přivede stát na buben, stala se někde systémová chyba. Obrovské soukromé majetky nahromaděné nechutnými spekulacemi je potřeba zredukovat na rozumnou míru a zejména zamezit neomezenému a naprosto nedostatečně zdaněnému přesunu bohatství do rukou novodobých "elit". Předpokladem ovšem je, že stát bude skutečnou demokratickou institucí.

[Zobrazit/skrýt komentář](#) | [Zobrazit/skrýt větev](#) | [Zobrazit vše](#) | [Skrýt vše](#)

Re: Dvě aktuální krize. Co na to Německo?

(Kalous, 4.11.2011 8:32:50) [Odpovědět](#)

Proto je třeba "funkci státu" minimalizovat - stát je potřeba hlavně jen tehdy, aby pomohl bankám eliminovat jejich ztráty.

[Zobrazit/skrýt komentář](#) | [Zobrazit/skrýt větev](#) | [Zobrazit vše](#) | [Skrýt vše](#)

Re: Dvě aktuální krize. Co na to Německo?

reklama

for
www.for

**NEOMEZE
PŘENOS**

od 777
bez DPH / m
(932 Kč s DPH / m)

AKCE

Dedikova
server za c
housingu
Okamžit
k dispozici

VÍCE INFO

(p, 4.11.2011 12:33:22) [Odpovědět](#)

Ale lex mluví o něčem jiném.

[Zobrazit/skrýt komentář](#) | [Zobrazit/skrýt větev](#) | [Zobrazit vše](#) | [Skrýt vše](#)

Re: Dvě aktuální krize. Co na to Německo?

(Fiter, 4.11.2011 7:20:24) [Odpovědět](#)

Taky tady je možnost měnové reformy. Obrat lidí o jejich úspory, tak jako to udělalo ušaté torpédo alias Zápotocký v šestapadesátém. Samozřejmě ti kteří se na dnešní krizi nejvíce podepsali a kteří ji v podstatě zavinili budou mít svoje inflační prachy dávno zhodnocené. Přijde to jako blesk z nebe aby střadatelé neměli čas investovat do něčeho na co je inflace krátká. Zatím budou všem vyprávět jaká je to euro výborná měna. Připadá mi to, že dluhy dneska nechce nikdo splácet a to nemůže vydržet dlouho.

[Zobrazit/skrýt komentář](#) | [Zobrazit/skrýt větev](#) | [Zobrazit vše](#) | [Skrýt vše](#)

Re: Dvě aktuální krize. Co na to Německo?

(Jan Dvořák, 4.11.2011 8:21:12) [Odpovědět](#)

Měnová reforma - ani bych se nedivil. Signály, že Německo uvažuje o zavedení marky nelze přehlížet - tady jsem vypsál ty největší: <http://proinvestory.cz/euro-marka>

Jinak - na měnovou reformu stačí svátky. Idelání doba pro měnovou reformu v USA je 11 dní, najkarší, napnutý termín, je 6 dní. Takže, stačí svátky + 1-2 dny bankovních prázdnin.

Jak se to dozvíme? Prostě se jednoho krásného volného dne probudíme a a vše bude jinak. Trhy pak nejbližší den otevrou o desítky % jinde.

Jak dopadnou lidé (cca):

- * 1%, spíše však 0,1% si namastí kapsu
- * 5-10% slušně vydělá
- * 20-30% moc neprodělá
- * zbytek prodělá kalhoty.

Kde kdo bude, bude záležet na jeho portfoliu...

reklama

for
www.for

**NEOMEZE
PŘENOS**

od 777
bez DPH / m
(932 Kč s DPH / m)

AKCE

Dedikova
server za c
housingu
Okamžit
k dispozici

VÍCE INFO